

← Terug

“Ons bedrijf is meegegroeid met Lars, we zijn samen volwassen geworden”

“Kinderen en jongeren die vastlopen weer perspectief bieden, geeft me zoveel voldoening”, vertelt zorgondernemer Patricia Nederhof-Visser. Haar oudste zoon Lars (22) was de reden om 14 jaar geleden een kleinschalig zorgbedrijf te beginnen voor kinderen met autisme: BuitenGewoon in Raamsdonk. Een beslissing die heel goed uitpakte. “We hebben niet alleen Lars, maar al heel veel kinderen en jongeren op weg kunnen helpen. Dat voelt goed.”

BuitenGewoon in Raamsdonk

“Op de peuterspeelzaal dachten ze dat Lars slechthorend was, maar hij bleek autisme te hebben. Na de diagnose gingen we op zoek naar passende begeleiding voor Lars, maar die vonden we nergens,” vertelt Patricia. “Overall was wel iets wat ons niet aansprak: te weinig structuur, te rommelig of geen duidelijk dagprogramma.” Zelf werkte ze als leerkracht en intern begeleider op een basisschool, dus affiniteit met zorgleerlingen had ze al. “Ik merkte dat Lars het erg fijn vond op het melkveebedrijf van mijn ouders. Een rustige, groene plek op het platteland van Raamsdonk, waar ik zelf ben opgegroeid. Omdat mijn ouders wilden stoppen met het boerenbedrijf, besloten mijn man Mark en ik de boerderij over te nemen. Het leek ons de ideale plek om iets te beginnen voor kinderen met autisme. Veel rust, ruimte en weinig prikkels.”

Lars met pasgeboren kalfje

Klein begonnen

Na een gedegen voorbereiding was het in 2010 zover. Het gezin Nederhof (Patricia, Mark en hun 3 zonen) verhuisde naar de boerderij in het buitengebied van Raamsdonk. Zorgbedrijf BuitenGewoon ging daar op kleine schaal van start. “Iedere woensdagmiddag en zaterdag begeleidde ik een groepje kinderen met autisme, samen met een vrijwilliger. Daar konden ze buiten spelen, de dieren verzorgen en gezamenlijke activiteiten doen zoals sport en spel, bakken of creatieve activiteiten.” In de vrije uren volgde ze aanvullende opleidingen over autisme. Haar zorgbedrijf groeide al snel verder, want de vraag was groot. Het aanbod werd uitgebreid met logeeropvang in de weekends en individuele begeleiding met inzet van paarden. Echtgenoot Mark zegde zijn baan op om Patricia te helpen met de bedrijfsvoering. De groei ging echter zo rap dat Patricia zichzelf voorbij liep. Ze moest gas terugnemen. “Ik wilde het zo goed doen voor de kinderen en hun ouders, dat ik mezelf vergat. Een wijze les.”

Aartbeien en broccoli verkopen op de boerderij

Kijken door de ouderbril

De jaren erna gingen voorspoedig. BuitenGewoon staat al jaren goed bekend bij gemeenten en verwijzers. “De aanvragen komen vanzelf binnen, we hoeven er geen moeite voor te doen.” Dat haar eigen zoon een zorgvraag heeft, maakt haar echt een andere ondernemer, vertelt ze. “Dat je ook door de ouderbril kunt kijken, geeft je als hulpverlener een bredere en rijkere blik. Je kent het proces waar ouders doorheen moeten. De zorgen om je kind en alle emoties die daarbij komen kijken. De strijd om de zorg te krijgen en te behouden, het oerwoud aan regels waar je doorheen moet. Bij BuitenGewoon volgen we een dubbelspoor. We proberen niet alleen het kind vaardigheden aan te leren, maar geven ook ambulante begeleiding aan ouders, zodat zij de omgeving beter kunnen afstemmen op het kind. Het geeft me veel voldoening om zo echt iets te kunnen betekenen voor deze gezinnen.”

Kinderen leren spelenderwijs samenwerken

Lars’ ontwikkeling

Lars (22) die nog thuis woont, kan helder uitleggen wat de beslissing van zijn ouders hem heeft gebracht: “Ik heb de boerderij altijd gezien als een fijne plek waar ik mezelf kan zijn. Vroeger zat ik uren op de schommel die uitkijkt over de weilanden met paarden. En dat doe ik nog steeds als ik ergens over pieker. Ik heb veel gehad aan de begeleiding met paarden. Maar het meest heb ik aan de gesprekken met mijn begeleider Juul. Ik ga nog altijd om de 2 weken een uurtje met haar praten. In die gesprekken hebben we het over alles wat me bezighoudt: vriendschappen, relaties, studie of werkzorgen. Zo leerde ik mezelf beter kennen en mijn gevoelens beter onder woorden brengen. Ik leerde ook omgaan met veranderingen, dat gaat al veel beter dan vroeger. Mijn autisme zie ik niet alleen maar als een beperking, maar ook als een verrijking. Ik heb bijvoorbeeld veel oog voor detail en een goed geheugen, wat me soms een voorsprong geeft op anderen.”

Individuele begeleiding is ook mogelijk met inzet van paarden

Groei van het bedrijf

Patricia vertelt hoe het zorgbedrijf met het opgroeien van Lars volwassen is geworden. “We begonnen met basisschoolkinderen, daarna kwam er een pubergroep bij en gingen we ambulante begeleiding in de thuisituatie bieden. Er kwam nog een dagbestedingsgroep bij voor senioren mannen met geheugenproblemen en sinds een aantal jaren begeleiding we ook kinderen en jongeren die gedeeltelijk of helemaal zijn uitgevallen op school. Zij krijgen bij ons zowel individuele als groepsbegeleiding. BuitenGewoon telt nu, inclusief Mark en mij, 16 medewerkers, waaronder social workers, sociaal pedagogisch hulpverleners, een gedragsdeskundige en 2 stagiaires.” Ook Patricia werkt nog steeds volop mee in de zorg. Ze geeft individuele begeleiding aan kinderen en jongeren die niet meer naar school gaan, met name op het gebied van onderwijs, wat ze erg leuk vindt.

Lars interviewt jongens van de groep voor zijn schoolstage

“Het geeft zoveel voldoening dat het ons regelmatig lukt om deze kinderen en jongeren weer succesvol terug te begeleiden naar school.”

Weer naar school

Ze is trots op de resultaten die zij en haar team bereiken. Ze vertelt over een jongen van 12 die al lange tijd niet meer naar school ging. Door de gedragsproblemen die hij liet zien, ging het niet langer in de klas en had hij een flinke leerachterstand opgelopen. Zijn grootste wens was om weer naar school te kunnen. “Door onze intensieve begeleiding, zowel in de groep als individueel, leerde hij beter functioneren in een groep en kwam hij weer tot leven. Nu zit hij weer met plezier op school. Geen kind wil buiten de groep vallen. Het geeft zoveel voldoening dat het ons regelmatig lukt om deze kinderen en jongeren weer succesvol terug te begeleiden naar school.”

Patricia met haar 3 zonen (Lars rechts)

Toekomst

Patricia kijkt positief naar de toekomst van haar onderneming. “We hebben een sterk bedrijf opgebouwd met een fijn en hecht team. We doen waar we goed in zijn. De kwaliteit houden we hoog door opleidingen te volgen en mee te bewegen met de strenger wordende regels en eisen. We leren van dingen die niet goed gaan en doen daar iets mee, zoals het opstellen van een agressieprotocol.” De bezuinigingen in de jeugdzorg en het grijze gebied rond de financiering van schooluitvaltrajecten baren haar wel eens zorgen. Aan de andere kant vindt ze haar bedrijf klein en flexibel genoeg om te kunnen meebewegen met de vraag. “Ons aanbod is sinds kort uitgebreid met diagnostiek en behandeling. En naast autisme helpen we ook bij onder meer adhd, depressie of systemische problemen.”

Begeleider Juul met Lars bij de schommel

Dankbaar

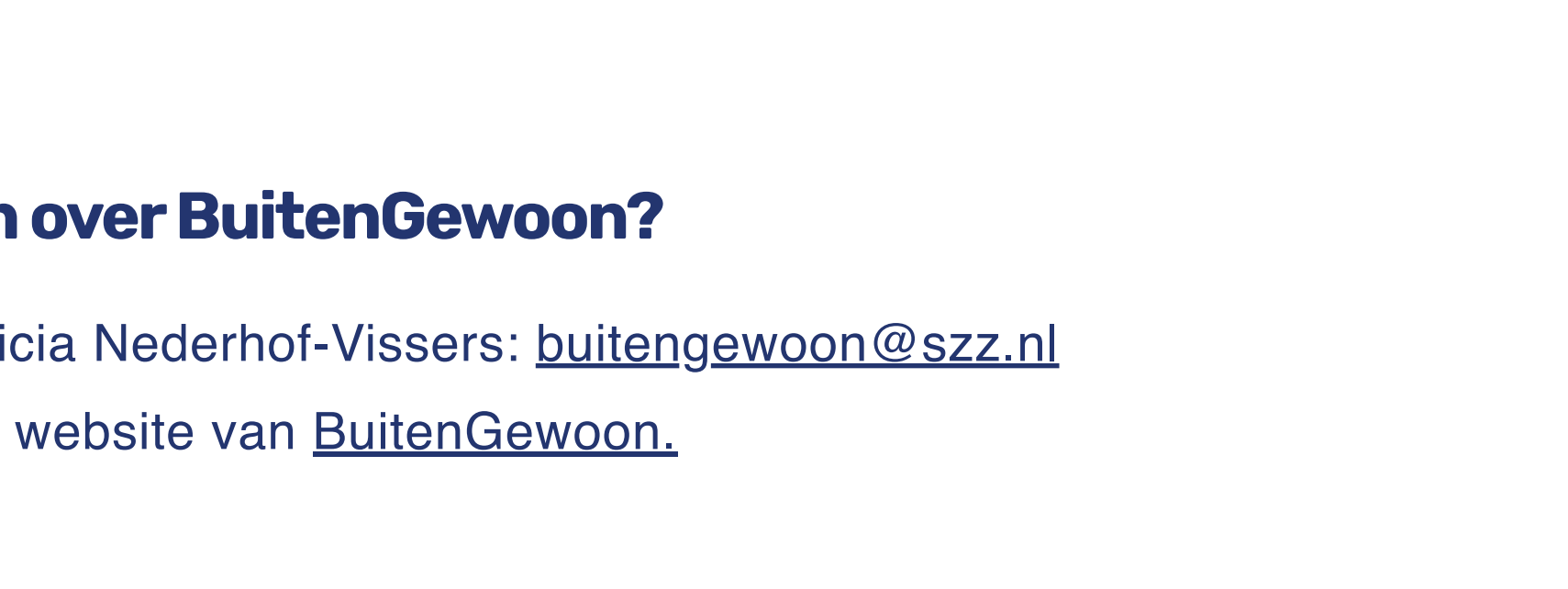
Dat Lars zich goed ontwikkelde op de zorgboerderij, is voor Patricia de kers op de taart. “Omdat onze zoon professionele begeleiding kreeg van Juul, konden we zelf in de ouderrol blijven. Hij heeft nu een fijne vriendenkring, deed de havo op het speciaal onderwijs en haalde in 2022 zijn hbo-diploma.” Lars is dankbaar voor de kansen die hij kreeg. “Het ging niet altijd vanzelf hoo, ik heb veel begeleiding nodig gehad om me staande te kunnen houden op het hbo. Maar ik durfde om hulp te vragen en heb geleerd om open te zijn over dingen waar ik mee worstel. De diagnose autisme hoeft geen blok aan je been te zijn, ik heb geleerd dat het ook een verrijking kan zijn. Natuurlijk pieker ik nog steeds over van alles. Maar ik kan nu accepteren dat ik me soms rot voel, dat dat menselijk en normaal is. Er komen ook weer betere tijden.”

Lars haalde in 2022 zijn hbo-diploma

Praten helpt

Sinds een half jaar werkt Lars als applicatiespecialist. Dat was in het begin erg wennen, zeg hij, maar het gaat nu steeds beter. “Ik pieker vaak over dingen die zijn gebeurd of die zouden kunnen gebeuren. Als kind wilde ik altijd controle hebben over alles, vaste grond onder mijn voeten. Ik heb veel begeleiding nodig gehad om daarmee te leren omgaan en nog steeds worstel ik er wel eens mee.” Wat hem het beste helpt is praten. Dat is ook zijn survivaltip voor leeftijdsgenoten. “Praat over je twijfels en zorgen. Dat hoeft niet per se met een professional te zijn. Ik heb mijn familie en een paar vrienden bij wie ik mezelf durf te laten zien, omdat zij zichzelf ook laten zien. We doen ons niet sterker voor dan we zijn, we praten over dingen waar we tegenaan lopen. Als je je zorgen kan delen, voel je je ook minder eenzaam. Ik kan het iedereen aanraden.”

Lars (rechts) met zijn ouders Mark en Patricia

Meer weten over BuitenGewoon?

Mail naar Patricia Nederhof-Visser: buitengewoon@szz.nl

Kijk ook op de website van [BuitenGewoon](https://www.buitengewoon.nl).